Lectura de tesi sobre el culte a Sant Fructuós a Tarragona

El dimecres 25 de setembre de 2013 a les 10.30 hores el doctorand Andreu Muñoz Melgar defensa la tesi *Sant Fructuós de Tarragona. Aspectes històrics i arqueològics del seu culte, de l'antiguitat a l'actualitat* a la Sala d'actes de l'ICAC. El treball l'ha dirigit Josep M. Macias Solé, investigador de l'ICAC.

El tribunal el formen:

– Joaquin Ruiz de Arbulo Bayona, catedràtic d'Arqueologia de Grècia i Roma URV (president)

Contingut extret de la web de l'ICAC (www.icac.cat)

– Francesc Tuset Bertran, professor titular d'Arqueologia (secretari)

– Josep Amengual i Batle, professor emèrit del Centre d'Estudis de Teologia de Mallorca (vocal)

Amfiteatre de Tarragona,

escenari i memòria martirial i de sant Fructuós.

Resum de la tesi

El bisbe Fructuós i els seus diaques Auguri i Eulogi foren condemnats a la damnatio ad vivicomburium a l'amfiteatre de Tàrraco l'any 259, en el marc de la legislació anticristiana decretada pels emperadors Valerià i Gal·liè. La informació primigènia sobre aquests protomàrtirs hispànics descansa en el text litúrgic hagiogràfic Passio Fructuosi (s. III-IV).

La crítica certifica que el document, tot i la seva categoria religiosa, transmet uns fets que han de ser considerats històrics com altres processos similars esdevinguts a l'Imperi en el mateix moment. La tesi analitza el desenvolupament del culte cristià sobre la figura d'aquests sants des d'una dimensió històrica i arqueològica i des de l'antiguitat fins ara.

Les mostres materials que ha deixat aquest culte, en forma d'espais o edificacions cultuals, relíquies, documents hagiogràfics o eucològics, permeten valorar el seu impacte en la

transformació de la morfologia urbana, aspectes fundacionals de la ciutat cristiana tardoromana i medieval, la lectura simbòlica i litúrgica dels temples i dels espais lligats a la memòria d'aquests màrtirs en època antiga i medieval, les relacions de poder institucional, la transformació de la cultura i els costums, els signes d'identitat dels pobles o les implicacions de caràcter religiós i espiritual.

El culte dels màrtirs tarraconenses es dispersa en el temps per la península Ibèrica, el Nord d'Àfrica, França, Itàlia i el continent americà. La tesi elabora un buidatge d'aquests espais cultuals i determina la permanència d'aquest culte a la ciutat de Tarragona, més enllà de la incursió araboberber, la relació del culte amb l'orde benedictina, el culte dels màrtirs al servei de la idea de la reforma gregoriana, de les croades i el paper que tenen en el procés de la restauratio eclesiàstica de Tarragona en època medieval.

Contingut extret de la web de l'ICAC (www.icac.cat)